

[Krag.]

Linie der derigennem er brudt, det skylder den højtærede Minister Oplysning om. St. Hans Landsogns økonomiske Stilling begrundet nemlig aldeles ikke Indlemmelseskravet. En helt anden Sag er visse kommunale Goder og Forsyninger, som der i Kommissionens Indstilling var gjort udmærket Rede for, og til hvis Ordning der var stillet Forslag, som Odense Kommunalbestyrelse var gaaet ind paa, og som var fuldt tilfredsstillende.

Op naar den højtærede Minister fortsætter med at sige, at Grunden — altsaa Grunden til, at jeg havde brudt den hidtidige Linie — hertil var, at den daværende Indenrigsminister til en vis Grad var et Redskab i det ærede Medlems Haand — det vil sige i det ærede Medlems Hr. Carlsen-Skiølds Haand —, saa maa jeg sige til den højtærede Minister, at han har visselig i dette Øjeblik glemt, at han stod her paa Folketingets Talerstol; thi dette burde gøre Ministeren fuldstændig klar over, at Ansvar for Paastande, der fremsættes her, er af en mere vægtig Beskaffenhed end det Ansvar, Ministeren i Almindelighed føler overfor Paastande og Udtalelser, som han fremsætter paa Vælgermøder ud over Landet.

Det foregaaende Ministerium var til alle Sider uafhængigt, intet Parti var forpligtet overfor Ministeriet, og dette ikke overfor noget Parti, endsige overfor noget enkelt Medlem, bortset naturligvis fra det Parti, hvoraf Ministeriet var udgaaet; og dette gjaldt ikke blot det samlede Ministerium, det gjaldt ogsaa dets enkelte Medlemmer.

Den højtærede Minister har fundet Anledning til ved Nedsættelse af en ny Kommission og hele dette Spørgsmaals Genoptagelse at omstøde en administrativ Kendelse, som var truffet af hans Forgænger, uden at det er Offentligheden eller mig bekendt, at der dertil har foreligget nogen som helst ydre Aarsag eller er opstaaet Forhold eller Tilstande de to Kommuner imellem, som kastede saadant nyt Lys over Spørgsmaalet, at dette kunde foranledige dets Genoptagelse; det turde give Anledning til at formode, at Ministeren i denne Sag er Redskab for andre Interesser end dem, som hans høje Embede maatte tilsige. Af egen Drift kan jeg ikke tænke mig, at den højtærede Minister har genoptaget Sagen, og da, som sagt, nye positive Oplysninger ikke mig bekendt har nødvendiggjort det, saa er Ministeren ved at nedsætte en Kommission paa ny til Behandling

af dette Indlemmelses-spørgsmaal gaaet bort fra den Praksis overfor Forgængeres Afgørelser, som hidtil heldigvis har været fulgt.

Jeg vil derfor henstille til den højtærede Minister, at han tilstiller det Udvalg, der nedsættes, gaar jeg ud fra, til Behandling af denne Sag ved Afslutningen af denne første Behandling, den opløste Indlemmelseskommissions Indstilling til Indenrigsministeriet og Redegørelse for hele Forholdet mellem de to Kommuner, hvorom Talen er, saaledes at det gennem Betænkning eller Beretning kan komme til Offentlighedens Kundskab. Saa vil Offentligheden, den uheldede Offentlighed, kunne dømme om, hvem der er Redskab i en andens Haand i denne Sag, den højtærede Minister eller jeg. Jeg haaber, den højtærede Minister vil erklære sig rede til at opfylde dette Ønske.

Hvad nu endelig § 23, Tilsynsparaagraffen, angaar, saa mener jeg ikke, den er fyldstgørende i Ministerens Affattelse. Købstadforeningens Repræsentanter i det Udvalg, som i 1923—24 behandlede Sagen, havde jo Ønske om at gaa langt videre med Hensyn til Svækkelse af Indenrigsministeriets Tilsynsret og Tilsynspligt overfor Købstadkommunerne, end den højtærede Minister er gaaet, og det kan jeg naturligvis kun udtale min Tilfredshed med; men jeg mener ikke desto mindre, at Ministeren er gaaet for vidt i Retning af Imødekommenhed.

Købstadforeningens Repræsentanter i det lille Udvalg, jeg har nævnt, stillede Forslag om, at man skulde indskrænke Indenrigsministeriets Beføjelse i Henhold til Købstadkommunalloven ved at give Købstadkommuner Tilladelse til at erhverve fast Ejendom uden Indenrigsministeriets Samtykke, naar de med Erhvervelsen forbundne Udgifter afholdes af Kommunens Kassebeholdning. Og paa samme Maade skulde det tillades Kommunerne uden Ministeriets Samtykke at afhænde faste Ejendomme, naar Salgssummen henlagdes til Kommunens Kapitalformue.

Det glæder mig, at den højtærede Minister ikke har ment at kunne imødekomme disse Krav, thi, som det er oplyst i Bemærkningerne til Lovforslaget, som det blev fremsat i Landstinget i næstforrige Samling, har man i Indenrigsministeriet mere end een Gang set højst besynderlige Aktiver opført paa Kapitalformuen. Lad mig nævne f. Eks., at man som henhørende til Kapitalformuen har kunnet finde forrige Aars Driftsunderskud paa et Par Millioner som et Tilgodehavende, som frejdigt opførtes som et Aktiv.

Hvis man nu fik Lov til at sælge fast